

Virtuozi pe scena băcăuană

Dincolo de obișnuitele întâmplări cotidiene, dincolo de continua derulare a diverselor evenimente și dincolo de destinul nostru personal tronează olimpiana măreție a capodoperelor muzicale - monumente magnifice pe care timpul nu le poate surpa, ci dimpotrivă le conferă o și mai strălucitoare aureolă. Acestea pășesc semețe peste epoci, ducând cu ele adevăruri eterne, înveșmântate de simțirea unor oameni care își asumă restituirea lor unui auditoriu impresionat și pasionat. Aceste reflecții se datorează unui concert de excepție susținut de violoncelistul Dan Cavassi și pianistul Viniciu Moroianu pe podiumul Ateneului din Bacău. Cu emoție descoperim în cei doi artiști aceleași statornice talente ce posedă toate calitățile experienței, ale înzestrărilor naturale și acel farmec aparte oferit de natura lor vibrantă, delicată și sensibilă.

Chipul de a aborda și interpreta muzica al lui Dan Cavassi și Viniciu Moroianu combină energia cu raționamentul, ritmul impetuos cu libertatea de joc, spontaneitatea cu rigoarea. Sunetul le este clar, de largă vibrație, iar virtuozitatea impunătoare, ferită de orice artificiu și departe de rutina multor instrumentiști. Cei doi artiști trăiesc din plin sensul și atmosfera fiecărei compoziții asumate și, ca sub mirajul unor coordonări temeinice, planurile se îmbină, corespund în sens, culoare, poezie și rezonanță sufletească, împingând emoția ascultătorilor spre extaz. Cu o firească măiestrie izbutesc cele mai pure realizări ale ideilor muzicale și, în consecință, cele mai largi dăruitoare tălmăciri. Astfel, pot obține, fiecare de la instrumentul său, mărturisiri și daruri sonore aparținând doar talentului unor privilegiați.

Remarcabilă mi s-a părut însăși selecția repertoriului, început cu „Andantino cantabile” din „Sonata a II-a în do major” de George Enescu, continuat cu „Siciliana” de C.C.Nottara, „Cântec vechi” de Paul Constantinescu, cu fantezia „Fantasiestücke” de Robert Schumann și încheiat cu „Sonata a II-a în Fa major de Johannes Brahms. Interpretarea unor sonate și piese scrise sau transcrise pentru pian și violoncel revendică rare calități artistice, simțul cel mai pătrunzător, cugetarea cea mai adâncă și o înaltă viziune a frumosului. Pentru a atinge aceste valori, duo-ul Cavassi - Moroianu s-a dovedit o excepțională întâlnire în arta cântului, capabilă să irumpă din interpretare o poezie și o strălucire a spiritului unice în marile creații ale lui Enescu, Schumann, Brahms.

Farmecul „Sonate a II-a în do major” de George Enescu este nepieritor. Motivele ei muzicale se leagă firesc într-o atmosferă de poezie și pitoresc evocator.

Suficient ca interpreții să ne releve cele mai viu colorate și mai plastice îmbinări instrumentale, întru cea mai fericită exprimare a gândului inspirator. Structura bogată, incisivitatea și vigoarea ideilor muzicale (logice și temerare) înscriu această partitură enesciană printre cele mai luminoase lucrări românești, interpretată în acest recital cu delicate pastelări și convingătoare accente. Trecherile de la muzica enesciană la „Siciliana” lui C.C. Nottara și apoi la „Cântec vechi” de Paul Constantinescu s-au făcut într-o fremătătoare emoție, alinările melosului aducând bucurie în sufletele auditorilor. „Cântec vechi” este o lucrare de marcat accent românesc, de o autentică savoare, căreia interpreții i-au conferit culori proaspete cu o putere de tâlc și atmosferă cuceritoare. În restituirea acestei partituri, sunetul generos și limpede al violoncelului lui Dan Cavassi a dat interpretării sale o prestanță și o rezonanță profund răsplătitoare.

Înscrisă în programul serii, fantezia „Fantasiestücke” de Robert Schumann a fost realizată

Dan Cavassi, Viniciu Moroianu

cu o intensitate de expresie, o prezență de elan, o siguranță a valorilor dinamice și stilistice remarcabile. Romantismului schumannian interpreții i-au conferit o sensibilă poezie sonoră de nobilă și profundă simțire.

Asumarea în repertoriu a „Sonate a II-a în fa major” de Johannes Brahms a însemnat pentru cei doi artiști un triumfal prilej de interpretare și manifestare. Captivați ei înșiși de curentul muzicii, pianist și violoncelist au scos din instrumentele lor accente de o forță și o plasticitate uimitoare. Sonoritățile, când delicate și rafinat distilate, când tumultuoase sau aprige, au fost asigurate de o rară tehnică instrumentală, care captivează orice auz sensibil. Jocul instrumental al celor doi artiști a fost susținut de un temperament de vie vibrație. Sunetul le este bogat și străbătător, cu neobișnuite resurse de culoare. Ei au făcut să se aștearnă în caldă densitate această muzică atât de mlădioasă și învăluitoare pe cât este ea de impunătoare în construcția ei. Așa s-a putut restitui sonor o compoziție în toată amploarea și forța ei expresivă.

Vasile PRUTEANU